

løn og en Minimalløn for alle Landets Arbejdere, og hvor meget jeg end kunde ønske, at noget saadant maatte ske, tror jeg dog ikke, at det lod sig gøre, og i hvert Tilfælde ikke ved en Lejlighed som denne. Man vilde desuden komme langt videre, man vilde komme langt ud over Landets Grænser. Der er nogle Artikler, som bruges meget, i alt Fald ved alt Tømmer- og Snedlerarbejde, det er svenske Søm. Skulde man ogsaa fastsætte Lønnen for de Arbejdere, som lavede disse Søm, vilde man komme helt over til Sverige, og det er mig dog lidt for vidtrækkende. Det Forslag kan jeg altså ikke gaa med til. Jeg tror, at det klogeste er, at vi holde os til den Grænse, som her nævnes, og at vi ordne det andet Forhold en anden Gang. — Den ærede Minister gjorde sig skyldig i en Fejltagelse, naar han talte om Jagforeningernes og Jagenes Priskuranter. Der eksisterer ikke noget, man i egentlig Forstand kan kalde Jagforeningernes Priskuranter, thi enten ere disse Priskuranter anerkendte af Mestrene og underkrevne af Mestrene, og saa er det Jagets Priskuranter, eller ogsaa ere de det ikke, og saa ere de ingen Ting. De førstnævnte Priskuranter, der ere anerkendte af Mestre og Svende, opretholdes ved gensidig Overenskomst. Saadanne eksisterer i mange Jag, de eksistere f. Eks. i Skrædderfaget, Murerfaget og Snedkerfaget og i det hele i alle Bygningsfagene og i en Masse forskellige Jag, og det er disse Priskuranter, som ere vedtagne ved Overenskomst paa bægge Sider, jeg mener, der skulle lægges til Grund, og ikke Jagforeningernes, for det er der ikke noget, der i Ordets egentlige Forstand hedder.

G. Sørensen: Naar det ærede Medlem fra Aarhus Amts 1ste Valgtres (Bjørnbak) ankede over, at de Eksempler, jeg havde fremdraget, vare for lette og vildledende, skal jeg gøre opmærksom paa, at hvad jeg fremdrog af Eksempler, var Tilfælde, hvor jeg mente, at under disse Omstændigheder vilde det Princip, Lovforslaget udtaler, ikke komme i Strid med nogen berettiget Interesse, men tværtimod, og jeg ser lige saa vel paa Arbejdernes som paa den egentlige Arbejdsgivers, Kommunens, Interesse. Det ærede Medlem tog fra sin Side Eksempler, der vare vanskeliggere, og efter min Mening gjorde han dem maaste unødigt vanskeliggere, men det afkræfter ikke min Mening om den Sag. Hvad der ellers kan blive af dette Lovforslag, og hvilke mer eller mindre gennemgribende Ændringer det maa gennemgaa, før Tinget kan slutte sig dertil, saa er selvfølgelig et Hovedspørgs-

maal, naar Arbejdsgivere som Stat og Kommune udbyde et Arbejde, at de saa ogsaa tage Hensyn til den Arbejdsaløn, Entreprenøren agter at udbetale og regne med i sit Overflag. Det er en Tanke, mener jeg, som er værdig til at komme frem og til at underkastes en grundig og nøjagtig Overvejelse.

Bjørnbak: Jeg sagde udtryffeligt til det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgtres (G. Sørensen), at de Eksempler, han havde fremdraget, havde jeg intet at indvende imod; det var kun det, at de vare for lette, naar man vil bedømme Lovforslagets hele Omfang og Rækkevidde. Det lod til af den ærede sidste Talers Bemærkninger, at han ogsaa indrømmede dette, at Lovens Gennemførelse kunde blive meget vanskelig i enkelte Tilfælde, og jeg vil sige til, at i mange Tilfælde, ja maaste de fleste, vil det blive saa kompliceret og vanskeligt at gennemføre den, at man ikke har nogen særlig Glæde deraf. Med Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gjorde, skal jeg sige, at jeg har god Tro til det kommunale Selvstyre i mangfoldige Forhold, men fordi jeg har det, behøver jeg ikke at tro om Medlemmerne af de kommunale Raad, at de ere de dygtigste bygningskyndige, vi have, de bedste Entreprenører for Kommunens Byggeforetagender og den Slags Ting; naar det antager store Dimensioner, tror jeg ubetinget, man maa overlade det til virkelig praktisk dygtige Folk, som daglig have dermed at gøre, og ikke til Folk, som kun paa fjernere Haand have med den Slags Ting at bestille. Jeg tror heller ikke, man aldeles trygt kan overlade alle mulige offentlige Statsarbejder til Regeringen. Jeg tror, at Regeringen først og fremmest maa betakke sig for at blive voldgiven til den Stare af Konduktører, som skulle udføre Statens Arbejder rundt omkring, og jeg tror i endnu højere Grad, at Statthederne maa betakke sig derfor. — Med Hensyn til Statens Arbejder var den Bemærkning, jeg gjorde, den, at Statens Arbejde forekommer mig i de allerfleste Tilfælde at være overordentlig dyrt; om det nu altid er saa godt, som den højtærede Minister vil give det Udseende af, tør jeg ikke absolut underskrive. Jeg har set meget godt Arbejde udføre i Statsværkstederne, men vi have ogsaa Eksempler baade i stort og smaat paa, at mangfoldige Ting have været i højeste Grad uhenigtsmæssigt og upraktisk lavet, og at man har haft usforholdsmæssigt store Udgifter for at faa det lavet om. Det hører ikke under den højtærede Indenrigsminister — men vi have den sørgelige Skuffelse af den „strællede Rødmelon“, der ikke kunde